

Njemački liječnik Ryke Geerd Hamer (r. 1935.) imao je izuzetno visok postotak uspješnosti sa svojom terapijom liječenja raka – daleko veći od bilo koje terapije koju sam vidio. Prilikom jednog od nekoliko suđenja progonjenom dr. Hameru, javni tužitelj (u Wiener Neustadtu u Austriji) morao je priznati da je 6,000 od 6,500 pacijenata s pretežno uznapredovalim stadijima raka još bilo živo četiri do pet godina nakon tretmana dr. Hamera. To je uspješnost od 90% - gotovo potpun obrnut rezultat onima koji se mogu očekivati nakon konvencionalnog liječenja uznapredovalog raka.

Dr. Hamer je dobio rak testisa nedugo nakon što je njegov sin ustrijeljen 1978, i pitao se da li je sinovljeva smrt bila uzrok njegovog raka. Ipak, tek je tri godine kasnije, radeći u bolnici za liječenje raka na Sveučilištu u Münchenu, dr. Hamer mogao započeti s ozbiljnijim istraživanjem raka. Nakon toga istražio je i dokumentirao 15,000 slučajeva raka, i otkrio je da su uvijek bile prisutne sljedeće karakteristike, koje je nazvao Željeznim pravilima raka.

ŽELJEZNA PRAVILA RAKA:

1. Svaki rak i slična bolest počinju kao DHS – Dirk Hamer Sindrom (nazvan po njegovom sinu). To je ozbiljno, akutno dramatično i izolirajuće iskustvo konflikta i šoka.

Istovremeno se manifestira na tri razine: na psihi, mozgu i organima.

2. Tema psihičkog konflikta određuje mjesto fokusa Hamer Herda, u mozgu, i mjesto raka u organu.

3. Tijek psihičkog konflikta u međuovisnosti je s razvojem Hamer Herda u mozgu, i razvojem raka u organu.

U trenutku konflikta-šoka, na predodređenom mjestu u mozgu događa se nešto poput kratkog spoja. To se može snimiti kompjuterskom tomografijom (CT), i nalikuje koncentričnim krugovima na streljačkoj meti ili površini vode nakon što je u nju bačen kamen. Kasnije, ako se konflikt

razriješi, CT slika se mijenja i razvija se edem i, konačno, ožiljak.

Iz sljedećeg primjera može se vidjeti koliko su ova oštećenja moždanog tkiva specifična i precizno smještena. Nakon stručnog predavanja, jedan liječnik dao je dr. Hameru CT sliku mozga i zamolio ga da ju protumači. Dr. Hamer je iz nje dijagnosticirao da pacijent ima novi karcinom mjehura koji krvari i u fazi je zarastanja, stari karcinom prostate, dijabetes, stari karcinom pluća i gubitak osjeta u određenom dijelu tijela, uz odgovarajuće emocionalne konflikte.

Zapanjuje činjenica da je dr. Hamer uspio pokazati da se istovremeno s pojavom koncentričnih oštećenja tkiva mozga na CT-u odgovarajućeg organa također mogu vidjeti takve koncentrične lezije. Prema dr. Hameru, do toga dolazi istog trenutka kada psihički šok pogodi podsvjesnu razinu, i iste sekunde počinje razvoj raka. Međutim, i druge bolesti mogu biti uzrokovane istim mehanizmom. **Ozbiljnost bolesti može ovisiti o drugim fiziološkim, energetskim i prehranbenim faktorima**, ali **njena priroda i lokacija određene su sadržajem konflikta-šoka.**

Dr. Hamer vjeruje da se međuodnos ključnih emocionalno stresnih događaja, pogođenih dijelova mozga i odgovarajućih organa razvio kao čovjekova evolucijska prilagodba iz sličnih programa u životinjskom svijetu. Kada neočekivano doživimo emocionalni šok, pokreće se program za hitni popravak – biološki program za konflikte – s ciljem vraćanja jedinke u normalno stanje. Takvi programi mogu se čak odnositi na obitelji ili druge grupe.

Dr. Hamer daje sljedeći primjer. Majka vidi kako njeno dijete doživljava tešku nezgodu. Gledano evolucijski, djeca se brže oporavljaju ako dobivaju dodatne količine mlijeka. Zato majčin biološki program za konflikte pokušava potaknuti stvaranje mlijeka povećanjem broja stanica u dojkama. Ako je majka dešnjakinja, to će istog trenutka uzrokovati pojavu Hamer Herda (Termin izvorno potječe od protivnika dr. Hamera koji su strukture u mozgu koje je on otkrio pospradno nazvali «Hamersche Herd» – Hamerovi komični fokusi) u određenom dijelu njene desne moždane hemisfere, što se pak odražava na njenoj lijevoj dojci. Kad se dijete oporavi, konflikt se počinje rješavati i dodatno mlijeko više nije potrebno. Majka dobiva dobroćudni oblik tuberkuloze u toj dojci koja razgrađuje suvišne stanice dojke. Ali ako mikobakterije potrebne za taj proces nisu prisutne, područje se može samo kalcificirati i ostati kao uspavani tumor.

Isti proces događa se kod životinja. Ovca kojoj vuk odnese janje pokazuje sklonost prema raku vimena; strana ovisi o tome da li je lijevonoga ili desnonoga. Međutim, ovca najčešće rješava taj konflikt tako što ojanji novo mladunče.

Sljedeći primjer može ilustrirati kakvu je vrijednost u preživljavanju ovaj mehanizam izvorno imao. Zamislimo da lav goni antilopu. Antilopa mora u trenutku mobilizirati sve svoje snage da bi preživjela. Vodstvo preuzima simpatički živčani sustav, a k tome se u mozgu aktiviraju i određeni centri koji potiču aktivnost pluća. Nakon uspješnog bijega, životinja će se odmoriti, a parasimpatički živčani sustav nakratko će preuzeti nadzor kako bi normalizirao tjelesne funkcije.

Ako se, umjesto toga, nekoj osobi priopći da ima rak, čak i ako je dijagnoza pogrešna, zbog

istog straha od smrti pokreće se onaj isti biološki program koji je pomogao životinji da pobjegne. Povećava se razina stresa i aktivira se veza između mozga i pluća, ali sada se nema kamo pobjeći. Dok se konflikt ne razriješi, što može potrajati godinama, postojat će neprekidan stres, kao i stimulacija aktivnosti pluća od strane mozga, koja će sada poprimiti oblik povećanja kapaciteta pluća zbog neprestane diobe stanica.

Ovaj proces može se zaustaviti samo isključivanjem prekidača u mozgu kroz gašenje izvornog konflikta-šoka. **To se događa kada je pacijent podvrgnut operaciji ili prirodnoj terapiji za koju u potpunosti vjeruje da će dovesti do izlječenja. Ali, ta ista procedura neće riješiti konflikt kod pacijenta koji sumnja u njenu učinkovitost, i bolest će nastaviti napredovati.** Zahvaljujući radu dr. Hamera, ovo više nije samo nepotkrijepljena pretpostavka, već znanstvena činjenica koju je u svakom trenutku moguće provjeriti CT pregledom mozga.

Sljedeća lista prikazuje neke od odnosa između konfliktnih osjećaja i pogođenih organa:

Kora nadbubrežne žlijezde – kriva usmjerenost, zavedenost na krivi put;

Mjehur – ružan sukob, prljavi trikovi;

Kost – nedostatak samopoštovanja, osjećaj inferiornosti;

Mliječne žlijezde u grudima – uključuje brigu ili nesklad;

Mliječni kanalići u grudima – konflikt razdvajanja;

Dojka, lijeva (kod dešnjaka) – konflikt oko djeteta, doma ili majke;

Dojka, desna (kod ljevaka) – konflikt s partnerom ili drugim osobama;

Bronhi – teritorijalni konflikt;

Grić maternice – ozbiljna frustracija;

Debelo crijevo – ružan, neprobavljiv sukob;

Žučni mjehur – konflikt suparništva;

Srce – neprestani konflikti;

Crijeva – neprobavljiva gruda bijesa;

Bubrezi – nedostatak volje za životom; konflikt povezan s vodom ili tekućinom;

Grkljan – konflikt straha i uplašenosti;

Jetra – strah od gladi;

Pluća – strah od smrti gušenjem, uključujući i strah za nekog drugog;

Limfne žlijezde – nedostatak samopoštovanja povezan s lokacijom;

Melanom – osjećaj prijavosti i oskvrnutosti;

Srednje uho – nesposobnost dolaska do nekih prijeko potrebnih informacija;

Usta – nešto se ne može sažvakati ili zadržati;

Jednjak – nešto se ne može imati ili progutati;

Gušterača – uznemirenost i bijes u sukobu s članovima obitelji ili u vezi nasljeđa;

Prostata – ružnan sukob u vezi sa seksom ili sa seksualnim konotacijama;

Rektum – strah od beskorisnosti;

Koža – gubitak integriteta;

Slezena – šok uzrokovan tjelesnim ili emocionalnim ranjavanjem;

Želudac – neprobavljivi bijes, previše progutanog;

Testisi i jajnici – koflikt gubitka;

Štitnjača – osjećaj nemoći;

Maternica – seksualni konflikt.

Ovo su još neke specifične bolesti povezane s konfliktnim osjećajima:

AIDS – Dr. Hamer je primijetio da nitko nikada nije umro od AIDS-a a da prije toga nije saznao ili bio uvjeren da je HIV-pozitivan . Ovo upućuje na zaključak da je, kao i kod raka, negativna percepcija povezana s AIDS-om ta koja uzrokuje njegove razorne učinke.

Angina pectoris – Uzrokovana je teritorijalnim sukobom u aktivnoj fazi, i srčanim infarktom u fazi izlječenja.

Dijabetes i hipoglikemija – Desnoruka žena dobit će hipoglikemiju zbog tjeskobe ili odvratnosti, ali ako je ljevoruka, dobit će dijabetes ovisan o inzulinu. Desnoruk muškarac dobit će dijabetes ovisan o inzulinu zbog sukoba koji uključuje otpor ili borbu protiv nečega, ali ako je ljevoruk, dobit će hipoglikemiju.

Paraliza lica – Strah od gubljenja lica, posljedica ismijavanja.

Hemoroidi – Desnoruka žena s problemom identiteta i ljevoruki muškarac s teritorijalnim bijesom u fazi izlječenja, dobit će hemoroide.

Srčani infarkt – Borba za teritorij ili njegov sadržaj.

Multipla skleroza i paraliza – Nesposobnost bijega, nastavljanja ili pridržavanja, ili kada se ne zna što bi trebalo napraviti

Psorijaza – Uključuje konflikt razdvajanja od majke, oca, obitelji, doma, prijatelja ili kućnih ljubimaca.

Psihoze svih vrsta imaju jedan ili više aktivnih Hamer Herdova u objema moždanim hemisferama.

Reumatizam – konflikt brutalnog razdvajanja koje je uzrokovalo bol i patnju.

Vitiligo, Leukoderma – konflikt ružnog ili brutalnog razdvajanja.

Bilješka o dominantnoj ruci:

Ljevaci razvijaju probleme na suprotnoj strani od pravih dešnjaka. Dominantna je ona ruka koja se prilikom pljeskanja nalazi gore. Kod desnorukosti, svi mišići na desnoj strani tijela povezani su s partnerom, a možda i drugim osobama, a svi mišići na lijevoj strani povezani su s djecom ili vlastitom majkom.

Ta se stanja mogu promijeniti kod hormonalnih promjena, kao prilikom uzimanja kontracepcijskih pilula ili kod menopauze.

Izbor žarišta konflikta događa se kroz podsvjesne asocijacije. **Na primjer, biološki konflikti koji uključuju vodu, ali i druge tekućine kao što su mlijeko ili ulje, dovode do raka bubrega; strah od smrti dovodi do raka pluća; psihološko gutanje većeg zaloga nego što se može probaviti dovodi do raka želuca ili crijeva.**

Izvorno, u životinjskom svijetu, zaista se radilo o velikom zalogaju hrane, ali u našem slučaju može se raditi prevelikim financijskim obavezama, ili o bilo kojim drugim preuzetim dužnostima koje se ne mogu ispuniti. Ipak, žarište ne određuje sam događaj, već, prije, psihološki značaj koji on za nas ima u trenutku događanja.

Dr. Hamer ovo ilustrira primjerom žene koja otkriva svog supruga u krevetu s drugom ženskom osobom. Kao konflikt seksualne frustracije, to će uzrokovati rak maternice. Ako ga ona umjesto toga doživi kao sukob s partnerom, tada će to kod dešnjakinje dovesti do raka desne dojke. Ako su konfliktni osjećaji strah i odvratnost, tada će nastati hipoglikemija. Uz osjećaj manje vrijednosti, rak se može razviti u pubičnoj kosti. Ako je osjećaj manje vrijednosti povezan s izdajom povjerenja, a ne sa seksualnošću, tada će nastati problem u ruci ili nozi, a moguće je i da će se javiti u prstima ili ramenu. Druge tipične situacije koje mogu dovesti do bioloških konflikata su konflikti gubitka: gubitak voljene osobe, posla, vrijedne imovine ili teritorija.

Dr. Hamer vjeruje da većinu metastaza ili sekundarnih tumora uzrokuje strah od tumora ili strah od smrti koji se javljaju kad se pacijentu priopći da boluje od raka ili da su prognoze negativne. Ipak, u ovom istom slučaju, nastali konflikt-šok ne mora biti strah od smrti, nego to mogu biti bijes, ogorčenje ili konflikt odvajanja od supruga ili djece, i tada će se tumori javiti na drugim mjestima. **Također, dijagnoza raka na debelom crijevu često dovodi do raka na jetri zbog podsvjesnog straha od gladi**

Općenito uzevši, beznadnost, očaj i osjećaj besmislenosti stvaraju kronični stres koji onemogućuje izlječenje od raka i drugih bolesti, ali oni nisu uzrok bolesti. Prema dr. Hameru, **pravi uzrok raka i drugih bolesti je neočekivani traumatski šok za koji nismo emocionalno spremni**

FAZA IZLJEČENJA

Početak DHS-a ili iskustva konflikta-šoka drugačiji je od drugih konflikata koje svakodnevno doživljavamo. **On uzrokuje kontinuirani stres koji za posljedicu ima sklonost hladnim rukama i stopalima, nedostatak apetita i gubitak težine, nesanicu i neprestano razmišljanje o sadržaju sukoba. Ako se konflikt ubrzo ne riješi, dugotrajni stres dovest će do specifičnih simptoma i razvoja raka ili druge bolesti.**

Kad se konflikt razriješi, pacijent više nije zaokupljen sadržajem konflikta, apetit se vraća, ruke su opet tople i vraća se zdrav san, ali može se osjećati i slabost, umor, i potreba za odmaranjem. Ti učinci pokazuju da je parasimpatički živčani sustav preuzeo kontrolu.

To je početak faze izlječenja, koja može biti duga i teška.

Za vrijeme prvog dijela faze izlječenja dolazi do zadržavanja vode i upala, ali tumor prestaje rasti. To s vremenom dovodi do krize izlječenja, koju Hamer naziva epileptičkom ili epileptoidnom krizom, zato što je uzrokovana edemom oštećenog moždanog tkiva Hamer Herda. Simptomi su specifični za svaku bolest.

Nakon toga tijelo počinje izbacivati akumuliranu vodu, pacijent postupno dobiva na snazi, i tjelesne funkcije se normaliziraju. Sada moždano vezivno tkivo, glija, počinje popravljati Hamer Herd. Konvencionalni radiolozi to mogu interpretirati kao brzorastući tumor na mozgu i tretirati ga u skladu s dijagnozom.

Dr. Hamer procjenjuje da je 99% događaja na mozgu kao što su udari, krvarenja u mozgu, ciste i tumori, posljedica zacjeljivanja Hamer Herdova. Zato ih on smatra privremenim i samoograničavajućim, osim ako ne dođe do neprikladne medicinske intervencije . Najvažnija pomoć u tim slučajevima je smanjenje bilo kakvog moždanog edema.

Za vrijeme krize izlječenja, pacijent može nakratko ponovno proživjeti izvorne psihološke konflikte s hladnim nogama i hladnim znojem. Uloga toga je da se suzbije i ukloni edem ozlijeđenog moždanog tkiva, što onda omogućuje normalizaciju drugih tjelesnih stanja.

Najopasnije je razdoblje upravo prije kraja krize izlječenja, kada postaje jasno da li je tijelo dovoljno jako da pobijedi bolest.

U teškim slučajevima s dugotrajnim i jakim konfliktima, može se razviti veliki edem mozga, koji dr. Hamer liječi injekcijama kortizona. U prirodnoj terapiji umjesto toga koristimo kombinaciju uree i protuupalnih terapija.

Urea ima jaka diuretska svojstva i odličan učinak u slučajevima opasno visokog pritiska tekućina u mozgu. Obično se uzima 20 grama uree 2 do 5 puta dnevno.

Opisan je jedan po život opasan slučaj golemog ponovno izraslog moždanog tumora koji je potpuno nestao za dva sata, nakon što je pacijent primio 256 ml 30%-tne uree. Slučaj je opisala Martha Cristy (FutureMed, Inc., SAD) u Your Own Perfect Medicine. Ovaj izvještaj jasno pokazuje da je ono što se smatralo tumorom zapravo bilo golemi edem, u skladu s postavkama Nove medicine.

Ono što dr. Hamer naziva epileptičkom krizom pacijent može doživjeti kao srčani udar, plućnu emboliju, hepatitis, ili upalu pluća. **Tijekom faze izlječenja pacijent najčešće osjeća veće neugodnosti nego za vrijeme aktivnog rasta tumora**

U prvom dijelu faze izlječenja, dok tijelo oslobađa upalne hormone, većina problema

nastaje zbog zadržavanja vode, upala i nateknuća tkiva, što sve može uzrokovati jake bolove. Bez obzira nalaze li se u mozgu ili nekom organu, Hamer edeme smatra pozitivnima – znakom izlječenja.

Nakon krize izlječenja, adeno-karcinome uklanjaju gljivice i mikobakterije, dok virus hepatitisa može pomoći u obnavljanju jetre. U toj fazi bakterije, virusi i gljivice koji pomažu u razgradnji tumora i obnavljanju oštećenih tkiva također uzrokuju upalu, bolove i groznicu.

Ako vam je čudno što dr. Hamer mikroorganizme smatra prijateljima i pomagačima u liječenju raka, on je došao do jednog još neobičnijeg otkrića. U svom ontogenetskom sustavu tumora i kanceroznih bolesti, on razlikuje dva suprotna procesa tijekom aktivne faze konflikta.

Ovisno o lokaciji u mozgu, može doći ili do povećanja broja stanica ili do njihovog uništavanja.

Prva grupa ima povećanje broja stanica i rast tumora za vrijeme faze konflikta, a zatim uklanja suvišne stanice uz pomoć mikroorganizama u fazi izlječenja.

Druga grupa uzrokuje uništavanje stanica tijekom faze konflikta, što rezultira nastankom čireva, nekroza i rupa u tkivu koje mogu nastati, na primjer, u kostima (osteoporoza), bubrežima, slezeni ili jajnicima.

U fazi izlječenja, ova druga grupa nastoji ispuniti praznine diobom stanica. Nekroze i osteolize (razgrađene kosti) sada popravljaju bakterije koje prvo stvaraju apscese, koji se zatim popunjavaju ožiljnim tkivom, a kasnije i zacjeljujućim tkivom koje tvori osteosarkome, limfome, fibrome i prolazne ciste. Osim toga, leukemija se najčešće javlja u fazi izlječenja, kao kod oštećenja koštane srži radijacijom, kemikalijama ili rakom kostiju.

Prema dr. Hameru, ova stanja su uglavnom samoograničavajuća, i mogu izmaknuti kontroli samo ako se dogode novi konfliktni šokovi, kad je tijelo previše staro ili slabo, ili zbog metoda konvencionalne medicine. **Nasuprot tome, prirodne metode liječenja nastoje pružiti pomoć tijelu i duhu u tom teškom razdoblju** . Većina izlječenja protiče bez

većih problema, ali u oko 10% slučajeva potrebna je puna podrška iskusnog terapeuta, posebno u vrijeme krize izlječenja.

LIJEČENJE PSIHIČKOG KONFLIKTA

Glavni zadatak, u svakom slučaju raka, je otkriti izvorno iskustvo emocionalnog šoka i uvjeriti se da je ono izlječeno ili da zacjeljuje. U velikom broju slučajeva ono se samo ispravilo, i pacijent trpi posljedice faze izlječenja. Na primjer, netko je izgubio farmu ili posao, ali se u međuvremenu počeo baviti novim poslom ili hobbijem. Kao naknadna posljedica, može se javiti tumor koji postupno postaje uspavan ili se razgrađuje. **Oko 40% tumora koji se otkriju rutinskim medicinskim pretragama smatra se starim i bezopasnim, odnosno uspavanim i kalcificiranim.**

Ipak, mogu se javiti komplikacije ako medicinska intervencija dovede do konflikta-šoka uzrokovanog strahom od smrti, koji će potaknuti rast istog ili nekog drugog tumora.

U drugim slučajevima, izvorni konflikt može i dalje biti aktivan, ili može postojati novi aktivni konflikt. Budući da to ne znamo, moramo u svakom slučaju dobro promisliti kako bismo otkrili izvorni i bilo koji drugi konflikt. Moramo se vratiti u prošlost, posebno u vrijeme od jedne do dvije godine prije početka našeg problema, i analizirati naše osjećaje u tom razdoblju, kao i prije i poslije njega. Također, meditacija ili terapija regresijom mogu biti od pomoći pri otkrivanju konfliktnih šokova.

Ako doživimo snažnu emocionalnu reakciju kada otkrijemo sadržaj konflikta, možemo biti sigurni da on još uvijek nije razriješen. Ako je to moguće, najbolje ga je riješiti na prirodan način. Na primjer, ako je uzrok bio gubitak partnera, onda možete pronaći nekoga novog; ako ste izgubili dijete, možete ponovno zatrudnjeti (rak prestaje rasti nakon trećeg mjeseca, jer trudnoća ima prednost) ili usvojiti dijete. Kako god bilo, ono što liječi nije sama trudnoća, novi partner ili kućni ljubimac, već mogućnost da se pomirimo s našim gubitkom, prihvatimo ga i nastavimo sa životom. Tko to nije u stanju, neće imati koristi od novog partnera, djeteta ili kućnog ljubimca, ali moguće je da će dobrom terapeutu ipak biti lakše da pomogne toj osobi.

Ako prirodno rješenje nije moguće ili ako nemate mogućnost odlaska terapeutu, poslužite se vođenom vizualizacijom, bilo sami ili uz pomoć partnera ili bliskog prijatelja. U opuštenom i meditativnom stanju ponovno zamislite i proživite konflikt što je moguće intenzivnije, ali onda ubacite pozitivan ili poželjan ishod. Stvorite i proživite taj novi ishod što je moguće življe i detaljnije; gledajte ga, osjećajte ga, a ako je moguće i slušajte ga i mirišite. Izvorno iskustvo moglo vam je usaditi i sjećanja na nepovezane detalje (tragove) vašeg mučnog doživljaja, na koje sada možda reagirate alergijom. Možete se pokušati na isti način toga osloboditi vođenom vizualizacijom.

Ako nijedna od ovih metoda nije moguća zato što osjećate da morate nastaviti s vašim trenutnim obavezama ili mukama, onda još samo dublje duhovno razumijevanje i prihvaćanje može biti od pomoći. U svakom slučaju, budite svjesni svoje ranjivosti i izbjegavajte nove konflikte-šokove, ali, ako se neki ipak dogodi, izbacite ga iz svog sustava što je prije moguće.

Osim toga, čvrsto vjerujem da će svi aktivni konflikti završiti i da će faza izlječenja

započeti kada budemo u stanju u sebi snažno osjetiti ljubav i praštanje, a onda ih i zračiti prema drugima, a posebno prema onima za koje osjećamo da su nam možda nanijeli zlo. Možemo dodatno ublažiti fazu izlječenja očekivanjem da će ona biti kratka i blaga, i da će dovesti do potpunog oporavka.

Prema dr. Hameru, životinje u prirodi dobivaju rak zbog istih programa šoka kao i mi. Ipak, 80 – 90% njih preživi i ne primijetivši to, jer, faza izlječenja može ići svojim normalnim tijekom. One što umiru, uglavnom su stare životinje koje ne mogu razriješiti konflikt, na primjer povratiti teritorij od suparnika ili nadoknaditi izgubljeno mladunče.

U našem društvu nije tako, jer se prirodni procesi izlječenja najčešće narušavaju. **To počinje s dobivanjem sredstava za smirenje i antidepresiva za vrijeme aktivne faze konflikta, koji nas sprečavaju da uzvratimo i izborimo se za naš teritorij**. Zatim, to može dovesti do dijagnoze raka koja uzrokuje nove aktivne konflikte, i **može završiti prepisivanjem morfija, koji potpuno onemogućuje naše iscjeljujuće odgovore.**

Dok dr. Hamer ne vjeruje da zdrava hrana, lijekovi, pročišćavanje ili zdrav život općenito mogu izliječiti rak, **oni sigurno mogu biti važni da bi se preživjele patnje tijekom faze izlječenja.**

Zapravo, dr. Hamer drži da se sve bolesti sastoje od dvije faze: početne s aktivnim konfliktom, nakon koje slijedi (ako je to moguće) faza izlječenja koja poništava program konflikta. On ih više ne naziva bolestima, već posebnim biološkim programima. Tvrdi da je radio s više od 31,000 pacijenata, i da je svaki od tih slučajeva, bez izuzetka, potvrdio njegove teorije. Kaže da Nova medicina ima 95%-tan uspjeh u obrtanju smjera razvoja raka pod idealnim okolnostima, t.j., ako je konflikt rano razriješen, ako nema novih konflikata i upletanja konvencionalne medicine. Ipak, mnogi pacijenti s uznapredovalim bolestima nisu u stanju riješiti svoje konflikte, ili to uspiju kad je već prekasno, i zato ne reagiraju pozitivno na tretman.

PROGON DR. HAMERA

Siemens, proizvođač CT opreme, neovisno je dokazao postojanje Hamer Herdova u mozgu. Nadalje, Sveučilište u Trnavi (Slovačka) 1998. je potvrdilo dijagnostički značaj Hamer Herdova. Usprkos tome, dr. Hamer se suočio s žestokim progonom.

Po njemačkom zakonu, liječniku se može oduzeti dozvola za rad ako su mu mentalne sposobnosti smanjene. Njemački sud je, 1986. primjenom ovog zakona, Dr. Hameru oduzeo dozvolu za rad. Kao dokaz, navodno, neprikladnog mentalnog stanja dr. Hamera, sud je naveo da on nije spreman poreći svoje teorije i zakleti se na vjernost principima ortodoksne medicine.

Što je još gore, sud je priložio dokaze da on nije u stanju prijeći na principe ortodoksne medicine. Godinu dana kasnije, isti je sud zatražio psihijatrijsku procjenu njegovih mentalnih sposobnosti, što je dr. Hamer odbio. Bez da ga je ikad vidio, sudski psihijatar je dijagnosticirao da je dr. Hamer psihopat!

Dr. Hamer je 1997. uhićen i zatvoren na 18 mjeseci, prema opskurnom zakonu o prirodnoj

terapiji koji je bio uveden pod Adolfom Hitlerom s ciljem zatiranja Cigana. Njegov je zločin bilo to što je dao besplatne zdravstvene savjete nekim osobama koje su ga zamolile za mišljenje. Javni tužitelj otvoreno je izjavio da se moraju primijeniti sva sredstva kako bi se dr. Hamera uklonilo iz društva. Usporedite to s 13-godišnjim razvlačenjem suđenja ubojici njegovog sina i potom kaznom od samo šest mjeseci uvjetno. Možda je ta blaga kazna imala neke veze s time što je osuđeni bio princ od Savoje, sin zadnjeg talijanskog kralja.

Od 1999. dr. Hamer živi u Španjolskoj, jer mu sudovi u Njemačkoj, Austriji, Francuskoj i Švicarskoj sada žele suditi zato što su neki pacijenti umrli od raka, navodno zato što su se držali njegovih savjeta. Prema ovom zaključivanju, dr. Hamer je masovni ubojica zato što je oboljelima od raka uskratio navodno siguran i djelotvoran tretman koji nudi ortodoksna medicina.

Nadalje, javni je tužitelj pokrenuo građansku parnicu protiv dr. Hamera sa zahtjevom na veliku svotu novca zato što je dr. Hamer pacijentima savjetovao da ne idu na kemoterapiju. U drugom slučaju su roditelji male djevojčice Olivie Pilhar, koju je liječio dr. Hamer, dobili osam mjeseci uvjetnog zatvora zato što su privremeno prekinuli kemoterapijski tretman svoje kćeri. Kasnije im je oduzeto skrbništvo nad djevojčicom i ona je konačno podvrgnuta kemoterapiji protiv svoje volje. To se može dogoditi bilo gdje u zapadnom svijetu. U Australiji mi je jedna majka nedavno rekla da, iako nije vjerovala u kemoterapiju i svoju je kćer oboljelu od leukemije radije htjela liječiti prirodnom terapijom, morala je na nju pristati jer je liječnik zaprijetio da će ju odvesti na sud ako odbije.

Na svijetu nema liječnika koji provodi terapiju protiv raka kojem nijedan pacijent nije umro pod njegovom skrbi. Ipak, čak i kod uznapredovalih slučajeva, postotak uspješnosti dr. Hamera izuzetno je visok. Ovaj lov na vještice može se usporediti sa sudbinom dr. Semmelweisa, koji je zbog mišljenja da bi kirurzi prije operacije trebali prati ruke poslan u duševnu bolnicu, u kojoj je umro s četrdeset i sedam godina.

Dr. Hamer je preživio osam pokušaja ubojstva, a masovni mediji u Njemačkoj o njemu govore kao o poremećenom kriminalcu. Iako su mnogi liječnici, uključujući i profesore medicine, potvrdili ispravnost principa Nove medicine, do danas ih ni jedno njemačko sveučilište nije pristalo testirati, usprkos sudskom nalogu Sveučilištu u Tübingenu da provede takvo testiranje.

Osim toga, liječnici i prirodni terapeuti u Europi koji rade u skladu s principima Nove medicine trpe progon. U Austriji, Belgiji, Francuskoj, Njemačkoj i Španjolskoj, vlasti su pokrenule sudske postupke protiv takvih liječnika kako bi im se oduzela dozvola za rad. Suđenja traju godinama. Samo su sudovi u Španjolskoj zauzeli prosvijetljeni stav da nije na njima da odlučuju između sukobljenih medicinskih teorija i terapija.

Žestoka reakcija establišmenta može se razumjeti, jer bi široka popularnost i primjena Nove medicine značile kraj medicinsko-farmaceutskog kompleksa.

Ipak, 2001. jedan ugledni neurolog je otvoreno stao u obranu dr. Hamera, objavivši knjigu o Novoj medicini i tražeći da se njegove teorije službeno ispituju. Budući da dr. Therese von Schwarzenberg također pripada visokom plemstvu, masovni mediji su u velikoj neodumici kakav bi stav trebali zauzeti u ovom slučaju. Dosad su o dr. Hameru govorili samo uz najveće

pogrde a sada postoji i čuvena ličnost koja tvrdi da je dr. Hamer u pravu i da zaslužuje Nobelovu nagradu!

Usprkos svemu, službeni stav uglednih onkologa i dalje je da je potpuno apsurdna pretpostavka da osjećaji mogu imati veze s uzrokom i liječenjem raka, i zato se tvrdnje dr. Hamera ne smiju provjeravati.

RAZMATRANJE OTKRIĆA DR. HAMERA

Moja vlastita shvaćanja i iskustva ne ostavljaju mjesta sumnji u to da su naši osjećaji i vjerovanja od najveće važnosti u procesima nastanka i liječenju naših bolesti. Osim toga, djela dr. Hamera ostavljaju dojam jednog ozbiljnog i pedantnog istraživača, čija su otkrića potvrdile razne znanstvene institucije i liječnici, uključujući i profesore medicine. Samo oni koji odbijaju pogledati njegove dokaze nastavljaju ga optuživati i žigosati.

Stoga ne sumnjam u ispravnost njegovih polaznih pretpostavki: da su određene bolesti, posebno rak, povezane s vidljivim oštećenjima tkiva u specifičnim dijelovima mozga, kao i specifičnim psihološkim iskustvima. Njegova pretpostavka o dvodijelnom procesu bolesti, u kojem je faza liječenja poništavanje izvornih bolesnih stanja, osnovna koncepcija prirodnih terapija.

Ipak, čini se da dr. Hamer nije voljan razmisliti o širenju ili prilagođavanju svoje teorije kako bi u obzir uzeo i druge mogućnosti. U osnovi, on polazi od pretpostavke da postoji jednosmjerna komunikacija od psihe do organa preko mozga. **Moja je pretpostavka da postoji dvosmjerna komunikacija – od psihe do organa, kao i od organa natrag do mozga ili psihe**

Želio bih ovo objasniti pomoću jednog primjera. Znam da je postotak smrtnosti od raka dojke u Kini jedan prema 10,000, u usporedbi s otprilike jedan prema 10 u većini zapadnih zemalja. **Profesorica Jane Plant shvatila je, za razliku od zapadnjakinja i pozapadnjenih žena, Kinezi ne koriste životinjsko mlijeko i njegove prerađevine. U to vrijeme, ona je proživljavala peto stvaranje raka na dojci i smatrana je izgubljenim slučajem. Zato je odlučila izbjegavati sve mliječne proizvode, i ubrzo nakon toga njen je tumor nestao. Sada, već 13 godina živi bez raka (vidi: Your Life in Your Hands, Jane Plant, u izdanju Virginia, Velika Britanija, 2000.).**

Budući da Kinezi imaju normalan postotak javljanja nekih drugih oblika raka, mora postojati poseban faktor koji uzrokuje ovaj nizak postotak raka dojke. Pretpostavimo li da se zaista radi o mlijeku, objasnio bih to na sljedeći način.

Mlijeko sadrži veliku količinu inzulinskog faktora rasta, IGF-1, koji potiče tkivo dojki na rast za vrijeme puberteta i trudnoće. IGF-1 je također prisutan u mesu krava, i čini se da također potiče druge oblike raka povezane s hormonima, uključujući i rak prostate. Pretpostavimo li da ovo uzrokuje neprekidnu blagu stimulaciju tkiva dojki i odgovarajućeg dijela mozga kod žena koje konzumiraju mlijeko ili mliječne proizvode, postoje dvije mogućnosti:

1. Senzibilizirana područja mozga kod žene će uzrokovati puno jaču emocionalnu reakciju od normalne na konflikte koji uključuju dijete ili partnera, i zbog toga žene koje piju mlijeko češće dobivaju rak dojke.

2. Druga je mogućnost da postoji subakutna konfliktna situacija ili prošli događaj koji je još uvijek aktivan u podsvijesti. Dugotrajna kombinirana stimulacija uzrokovana subakutnim konfliktom i IGF-1 može uzrokovati postupan razvoj Hamer Herda ili, alternativno, njegovu iznenadnu pojavu kada se dostigne određeni prag.

Na taj način se bilo koji faktor okoline može uzeti u obzir za stvaranje Hamer Herdova u kombinaciji s psihološkim konfliktima.

Većina ljudi ima nezdrave životne navike, čemu treba dodati nisku kvalitetu naslijeđenih gena. Možda, zdravi pojedinci, zaista ne stvaraju Hamer Herdove kao reakciju na neočekivani emocionalni šok ili, da je to kod njih blaga pojava koja se sama izliječi.

Na sličan način, prikladna prirodna terapija, usmjerena na oboljeli organ, može odgovarajućem dijelu mozga poslati poruku koja pomaže liječenju Hamer Herda i s vremenom također dovesti do rješenja emocionalnog konflikta.

Potvrda pretpostavke o međusobnoj povezanosti osjećaja, hranjivih tvari, mozga i organa, može se pronaći u kineziologiji. Istraživanja mišića, otkrila su povezanost različitih hranjivih tvari i osjećaja, sa specifičnim mišićima i organima, koja se odvija kroz sustav akupunkturnih meridijana.

Iznenadujuće otkriće je bila izravna uključenost mozga. Kad je radioaktivna hranjiva tvar stavljena u stražnji dio usta, za nekoliko sekundi izotop je također otkriven u mozgu.

Moja pretpostavka je da se rješenja konflikata mogu dogoditi i na nespecifičan način. Pretpostavimo da pacijent doživi konflikt-šok zbog dijagnoze raka. Taj konflikt, a možda i izvorni konflikt-šok mogu se razriješiti ako pacijent u potpunosti vjeruje i očekuje da će ga medicinski tretmani izliječiti.

Druge mogućnosti već su navedene u odlomku «Liječenje psihičkog konflikta».

Adresa službene Internet stranice dr. Hamera na engleskom jeziku je <http://www.newmedicine.ca>. Ipak, puno više informacija može se dobiti na njemačkoj stranici <http://www.pilhar.com>, koja također ima ograničeni dio na engleskom jeziku. Dr. Hamer napisao

je nekoliko knjiga, od kojih je jedna dostupna na engleskom jeziku pod naslovom Summary of the New Medicine.